

χρώματα τῆς Ἴριδος ἔχοντος χαρτονομίσματος τῆς αὐτοκρατορικῆς Τραπεζῆς τῶν ἑκατὸν ρουβλίων, ἔκυψε μετὰ τινος νωχελείας καὶ ἀνέσυρεν ἐκ τοῦ ὑποδήματος τοῦ δερμάτινον φάκελλον, τρέμων δὲ ἐκ συγκινήσεως ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ δέμα περιέχον χαρτονομίσματα. Τὸ διορατικὸν βλέμμα τοῦ πεπισμένην ἔχοντος τὴν ρίνα ξένου, ἠδυνήθη ἀστραπηδὸν νὰ ὑπολογίσῃ τὰ ἐν τῷ δέματι χρήματα ὅτι ἀνῆρχοντο εἰς 150 ρούβλια ὡς ἔγγιστα.

Ὁ Κάρπος πρὸ πολλοῦ ἐσκέπτετο νὰ ἐκποιήσῃ τὰ ἄχρηστα δι' αὐτὸν ζῶα, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἀγοράσει νέα, ἀλλ' οὐδέποτε ἐξέφρασε τοῦτο καὶ εἰς τὴν σύζυγόν του, σκεφθεὶς ὅτι «αὐτὰ δὲν εἶνε δουλειαὶς τῶν γυναικῶν». Τὴν προτεραίαν λοιπὸν εἶχεν ἀποφασίσει ἀμετακλήτως νὰ προβῆ εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, τοσοῦτω μᾶλλον, καθόσον πρὸ τινων ἡμερῶν εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν πόλιν κομίζων 7 ψάθας (42 κοιλὰ) σίτου, ὃν ἐπώλησεν εἰς καλὴν τιμὴν, καὶ ἐκ τῆς πωλήσεως ταύτης εἶχε διαθέσιμα χρήματα.

— Αὐριον εἶνε παζάρι, διελογίζετο, θὰ πωλήσω τὸ ἄλογο καὶ τὴν ἀγελάδα, θὰ πᾶρω 25-30 ρούβλια, θὰ προσθέσω ἀκόμη κ' ἄλλα καὶ θ' ἀγοράσω ἄλλα νέα καὶ καλλίτερα ζῶα.

Ὁ κτηνέμπορος δὲν εἶχεν ἀπατηθῆ εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του. Ἀκριβῶς 150 ρούβλια ἦσαν τὰ χρήματα, ἅτινα ὁ Κάρπος, ἐγερθεὶς τὴν πρωΐαν, παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ.

Ὁ ἀγαθὸς χωρικός, οὐδὲν ὑποπτεύων ἠρίθμησεν ἐν πρὸς ἐν ἐξήκοντα ρούβλια, ἐπανελάβε τὴν ἀριθμῆσιν καὶ ἐκ δευτέρου, ἔλαβε τὸ ἐξ ἑκατὸ ρουβλίων χαρτονομίσμα, ἔθεσεν αὐτὸ εἰς τὸ δερμάτινον περιβάλλομα καὶ εὐχαριστήσας τοὺς ἀγοραστὰς ἠγέρθη.

— Πᾶμε τώρα νὰ πιοῦμε καὶ τὰ καλορίζικα, ἐπρότεινε ἀκτινοβολῶν ἐκ χαρῆς.

Ἠγέρθησαν καὶ οἱ κτηνέμποροι, ἐπλήρωσαν 24 καπήκια διὰ τὸ τέιον καὶ ἐξήλθον.

— Θὰ μᾶς κάμης τὴ χάρι νὰ μείνουν ὡς αὐριο τὰ ζῶα στὴν αὐλὴ σου, καὶ σοῦ πληρόνομε τὸ χόρτο ποῦ θὰ φᾶν, εἶπεν ὁ μονόφθαλμος.

— Γιατί ὄχι, μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι, ὑπέλαβεν ὁ Κάρπος.

— Εὐχαριστοῦμε καὶ ποῦ θὰ πᾶμε νὰ πιοῦμε τὰ καλορίζικα;

— Ὅπου θέλετε, ἀπήντησεν ὁ Κάρπος.

— Τότε, πᾶμε λοιπὸν ἔξω στὸ ἄλλο καπηλειό, ποῦ ὁ κάπηλος εἶνε Ἑβραῖος καὶ δίνει τὴ βότκα περὶ φθινά.

— Ἐγὼ ἔξερετε δὲν πίνω ρακί, μὰ γιὰ χατῆρί σας θὰ πιῶ καὶ ἓνα καὶ δύο, γιατί σᾶς βλέπω καλοὺς ἀνθρώπους.

— Ἡ καλοσύνη σου!... Ἄμ' τί μ'πορεῖ νὰ πάθῃ κανεὶς μὲ ἓνα καὶ δύο ρακιά! ὑπέλαβεν ἐρρίτως καὶ μορφαίων ὁ κτηνέμπορος.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου Μ* ὑψοῦτο ἀχυροσκεπὴς καλύβη, ἣν κατεῖχεν Ἑβραῖός

τις, τὸν κάπηλον ἐπαγγελλόμενος. Εἰς τὴν καλύβην αὐτὴν ὠδήγησαν τὸν Κάρπον οἱ δύο ξένοι. Οὐδεὶς θαμῶν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῇ, ἐκτὸς τοῦ κάπηλου, φέροντος τὸν τύπον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐφόρει οὗτος ἐπενδύτην ἐκ δορᾶς προβάτου κατερχόμενον ἄχρι τῶν γονάτων του, στίλβοντα ἐκ τῆς ρυπαρότητος, ἐρυθρὰν μαλβόπλεκτον ζώνην περὶ τὴν ὄσφιν καὶ ὑποδήματα στραβοπατημένα καὶ πλήρη βορβόρου. Αἱ ἄκραι τοῦ βοστρυχάδου καὶ εἰς δύο διαχωρισμένου σφινειδῶς πώγωνός του ἠγγίζον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κυλικείου, ὅπισθεν τοῦ ὁποῦ ἴστατο μειδιῶν τοῖς ξένοις. Δύο βόστρυχοι μισοπόλιοι ἐκρέμαντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν κοίλων κροτάφων του. Εἶχε σῶμα κάτισχον καὶ κεκυρτωμένον, ρίνα μακρὰν καὶ γρυπὴν, ὀφθαλμοὺς μικροὺς καὶ θολωτοὺς καὶ ὄφρυς δασεῖας. Ἦτο ἀρπακτικὸν ὄρειον. Πολὺ σπανίως ἀπατάται τις ἐκ τῆς μορφῆς εἰς τὴν διάγνωσιν τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἀνθρώπου· αἱ τοιοῦτου ὅμως εἰδους μορφαὶ τῶν ἐν Ρωσσίᾳ Ἰουδαίων τοιαύτην κακὴν ἐντύπωσιν προξενοῦσιν, ὥστε ἐκ πρώτης ὄψεως δύνασαι νὰ σχηματίσῃς πεποιθήσιν περὶ τῆς ποιότητος καὶ τῶν διαθέσεων αὐτῶν, χωρὶς νὰ εὐρεθῆς ποτε ἠπατημένος.

— Καὶ τοῦ χρόνου! ἐτόλμησε νὰ ψελίσῃ ὁ βέβηλος· ἀγαπάτε νὰ περάσετε ἀπὸ μέσα; εἶπε περὶ ζεστὰ ἐκεῖ. Ὅριστε.

Καὶ ὠδήγησε τοὺς νεήλυδας εἰς μικρὸν δωμάτιον θερμόν, ἀλλὰ ρυπαρόν, ρυπαρότατον καὶ ἔχον θύραν ἐξόδου πρὸς τὴν αὐλήν.

— Μεγάλα ἢ μικρὰ ποτήρια; ἠρώτησε· καὶ πρὶν ἔτι λάβῃ ἀπάντησιν κατεβίβασεν ἐκ τοῦ ἐρμαρίου μέγα δοχεῖον πλήρες οἰνοπνεύματος.

— Δόσε μας πρῶτα τρία μικρὰ ποτηράκια, εἶπε περιδεῶς ὁ Κάρπος, ὅστις ἐρρίγησεν ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ὀγκώδους δοχείου.

Ὁ κάπηλος ἐκόμισε τρία ποτήρια βότκας εἰς μικρὰν παροφίδα, περιέχουσαν τετράγωνα τεμάχια ἄρτου ἐκ σικαλεῶς καὶ ἀλίπαστον κραμβολάχανον. Τὰ πρῶτα ποτήρια κατεπόθησεν καὶ ὁ κάπηλος ἔφερε τὴν δευτέραν δόσιν, ἥτις καὶ αὐτὴ κατεπόθη.

— Ἐχω ποῦ γυρίζω τόσα χωριά, εἶπεν ὁ μονόφθαλμος κτηνέμπορος παρατηρῶν τὸν Κάρπον, καὶ εἶδα καὶ ἐγνώρισα τόσους καὶ τόσους ἀνθρώπους, μὰ ὅταν καὶ λόγου σου ἀνθρωπο, Κάρπο Ἀντώνιτς, δὲν εἶδαν οὔτε θὰ ἴδουν τὰ μάτια μου.

— Καλλίτερο μουζικο ἀπὸ τὸν Κάρπο Ἀντώνιτς δὲν ἔχομε στὸ χωριό, προσέθετο ὁ Ἑβραῖος ἐκ τῆς θέσεώς του εἰς πλημμελῆ ρωσικὴν διάλεκτον, μὲ τὴν διαφορὰ ὅμως ποῦ τὸ λεπτὸ του ἐμεῖς οἱ κάπηλοι δὲν τὸ βλέπομε στὸ μάτι.

— Καὶ πῶς αὐτό; Πρώτη μου φορὰ τὸ βλέπω! Ρῶσος καὶ νὰ μὴν πίνῃ!.. αὐτὸ εἶνε πρωτάκουστο πρᾶγμα. Φέρε, κέρασέ μας ἀπὸ μένα, προσέθετο ὁ πεπισμένην ἔχων τὴν ρίνα κτηνέμπορος.

— Ἄ, ἐγὼ δὲν εἰμπορῶ νὰ πιῶ ἄλλο! διεμαρτυρήθη ὁ Κάρπος.

— Μᾶς προσβάλλεις! εἶπεν ὡς προσβληθεὶς τρόποντινὰ ὁ μονόφθαλμος, — ἦλθαμε μὲ δυὸ πόδια, ἀλλὰ ἔχομε Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, ὥστε τὰ ρακιά πρέπει νὰ γίνουιν τρία.

Ὁ κάπηλος εἶχεν ἤδη πληρώσει τρία ποτήρια μεγαλειτέρας χωρητικότητος καὶ ἔθετο αὐτὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης μετὰ νέας ζακούσκας.

Μετὰ δυσαρσεκείας ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὸ τρίτον ποτήριον ὁ Κάρπος καὶ ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν ἐκράτει καὶ θεώρει αὐτὸ μορφαίων, ὡς ὅταν πρόκειτο νὰ πῆ τις δυσάρεστον τὴν γεῦσιν ποτόν, φάρμακον τέλος· καὶ ἐνῶ οἱ δύο αὐτοῦ συμπόται εἶχον ἤδη κενώσει τὰ ποτήριά των, οὗτος, προσηλωμένος ἔχων τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ του, ἐσκέπτετο.

— Πιέ το λοιπὸν, τί τὸ κυττάζεις; εἶπεν ὁ μονόφθαλμος ὠθῶν αὐτὸν διὰ τοῦ ἀγκῶνος.

Ὁ δυστυχὴς Κάρπος, μὴ δυνάμενος νὰ ἀρνηθῆ εἰς τοὺς μετὰ τοσαύτης θερμότητος ἐκθειάσαντας τὴν καλοσύνην αὐτοῦ φίλους καὶ ἀνασκιρτήσας ὡς ἀφυπνισθεὶς, ἔφερε τὸ ποτήριον εἰς τὰ χεῖλη καὶ ἐκένωσεν αὐτό. Ἠσθάνετο ἤδη τὰς συνεπείας τοῦ οἰνοπνεύματος, σκοτοδίνην καὶ παράλυσιν τῶν μελῶν του. «— Αἱ, ἴσὸ διάβολο! διελογίσθη, — τί τάχα κ' ἂν μεθύσω μιὰ φορὰ! πηγαίνω σπιτί καὶ κοιμοῦμαι.

— Ἐτσι δὲ σ' ἀγαπῶ!... Μπράβο! Ἐῆρεις ὅμως, Κάρπο Ἀντώνιτς μὲ δυὸ πόδιξ ἤρθαμε, μὰ εἴχαμε καὶ δυὸ χέρια, καὶ δυὸ καὶ δυὸ κᾶνον τέσσαρα! Ἐ, Γιάνκελ, πῶς σὲ λένε! φέρε μας τὸ τέταρτο.

Τί πρὸς τὸν Κάρπον τώρα; ἐκεῖ ποῦ πῆγε τὸ τρίτο, ἄς πάγῃ καὶ τὸ τέταρτο.

Ἦτο ἤδη κατενθουσιασμένος μὲ τὴν ἐλευθεριότητα τῶν νέων φίλων του· τοῦ ἤρχετο νὰ τοὺς ἐναγκαλισθῆ καὶ τοὺς φιλήσῃ. Ὀλίγου δεῖν ἐκλαίεν ἐκ χαρᾶς, χαρᾶς ἀνεξηγήτου. Τὰς χεῖρας καὶ πόδας ἠκολούθησαν τὰ πέντε δάκτυλα, τὰ πέντε δάκτυλα ἠκολούθησαν τὰ δέκα, τὰ δέκα τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, τούτους δὲ οἱ τέσσαράκοντα ἴσως Μάρτυρες καὶ ὁ ἄθλιος Κάρπος πρὸ πολλοῦ ἤδη εἶχε χάσει τὸν λογαριασμόν.

[Ἐπεται συνέχεια.]

Προτιθέμενος νὰ ἐκδώσω προσεχῶς Ἱατρικὸν Ἡμερολόγιον, ἦτοι Πρακτικὸν ὁδηγὸν τῶν ἱατρῶν, κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ κατ' ἔτος ἐκδομένων Agendas, παρακαλῶ τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος συναδέλφους καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνας ἱατροὺς νὰ μοὶ πέμψωσι ταχυδρομικῶς μέχρι τῆς 10 Ὀκτωβρίου τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, ἵνα δημοσιεῖθῃ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ.

Α. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑΣ ἱατρός

ὁμογενεὴς ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.